

I. ročník.

II číslo.

Budapešť dňa 8. marca 1896.

Herold

Redakcia a vydavateľstvo :
Budapešť, Zsibárus-utca 7. szám.

Na pol roka 1 zl.
Vychádza každú nedeľu.

Predplatná cena :
na celý rok 2 zlaté.

Uhorsko na milleniume,
alebo: maskýrovaný kupecký duch.

Anglický hosť: Počujte vy Izrael Tuhutum! Veď táto millenárna okrasa tu ani hlavy nemá.
Židovský domovník: Bha áňho, lhenže thú vidno zvonku tham vyšší.

Všeličo vo veršoch.

Nové veci písať, škriabať
Bolo by ver dosť ťažko
Tam kde od dávna, ba vždycky
Prevádza sa švindlerstvo.

Že nás klamú, ohlupujú
To je veru svätá vec!
Žid komisný a liberál,
Prach nám do oči nemeč!

Slovák má trpelivosti
Tak aj ako jeden kôň:
No vidí, že nikto čestne
Nikdy nestará sa oň.

Ba isté je, že Slováka
Cheú čím väčšmi zotročiť;
Odobrať mu všecko právo,
Potom ho až v zem ubiť.

Ale teraz už slováci
Pomaly sa hýbajú
A na židovských zlodejov
O nedlho zapľujú.

Veď nemožné, by mízerné
Pijavice cicaly
Naš ľud dobrý a výlučne
Len z neho sa živily.

Žid najväčším nepriateľom
Nášho ľudu dobrého.
Ľudia Boží nekupujte
Od vtáka komisného!!

V Trenčianskej sa ľud slovenský
Velmo statne zachoval, —
A pri voľbách ku stolici
Na ľudových hlasoval.

Skafité, Rajec, Bánova
Kysucké Nové Mesto,
Veru čestne zastúpily
Im vykázané miesto.

Štepanová, Kovalová
Dojč, a druhé osady
Verne bránily ľudovej
Strany všecky zásady.

Môžte sa vy liberálci
Rozdrapovať jak chcete
Slovákovo presvedčenia
Nikdy nepreinačíte.

U slováka náboženstvo
A viera je vážená
Proti tomu násilenstvo,
A druhá vec darobná!

Ďalej, kto na reč slovenskú
Neumytov rukou siahne
Ten lebo sa musí poddať,
Lebo sa mu kosť doláme.

Hej panáci málo ľudí
Statočných ste videli,
Keď myslíte, že Slováci
Reč by si nemilovali.

Náboženstvo a zase reč
Sa dve presväté veci;
Kto tie odníma, ten musí
Visieť na šibenici.

My spravíme s vami páni
Velice krátky process,
Chodte si vy žrať so židmi
Svoj každodenný maces!

Ale náš nemolestujte,
Nám dajte pokoj svätý!
Vôli ľudu protiviaci
Nech bude vždy prekliaty!

Darobná vec židia v našej
Krajne nemajú právo!
Aj to len vyšvindlovali
Čo sa im posial dostalo.

Žid hnusný zver a vyvrhel
Zo spoločnosti ľudskej
Len u nás prišiel ku právu
Tu v krajine Uhorskej.

Nuž čo robiť? Vykynožiť
Husnú bezcitnú pliahu!
Vec je vážna a istotne
Je už teraz na nágu.

Na
idú. Min
odsúdili
Vtáka p
níkov p

Čo
Malých
kov neh

Žid
povestné
vec, že s
komedia
strany s
hlúpostá
vákoch,

Každý za svojim remeslom.

I.

Šinter chce psa zdrapit

II.

A tento pán ľudí klamať.

OVAD.

Na defraudantov a klamárov, tak sa zdá, zlé časy idú. Minulý týžden jedného Vekerlovho dôverníka odsúdili pre defraudanstvo. Bol to Škrobanek akýsi. Vtáka po perí, človeka dľa jeho priateľov a dôverníkov poznávame.

Čo to ale stojí, keď Škrobaneka aj odsúdili. Malých lotrov odsúdia a veľkých panských zbojníkov nehajú odbehnúť.

Židovsko-maďarská verejná mienka je pre to zlovestné millenium cele v horúčky. To je už istá vec, že slovenský ľud je oproti celému millenárnemu komediantstvu. Predsa aj slovak môže sa z jednej strany smiať a z druhej strany hnevať nad tými hlúposťami, ktoré sa tam majú stvárať. Tých slovákov, ktorí by mali dľa žiadosti vlády prísť do

Pešťbudína chcú tu — vraj — len na posmech obrátiť, bo chcú s nimi dokazovať že slováci súhlasia s vládou a s terajším systémom poriadkom; a to je nie pravda. Každý slovenský človek by vďačne v lyžičky vode utopil tých, ktoré mu na krk zavesili tieto cirkevno-politické zákony, ako je civilné manželstvo, receptia židov a iné druhé nespravodlivosti. Ako by slováci mohli byť spokojní, keď na tej zemi ktorej sa oni präobyvatelia panuje druhý: židovská čvarga a iní komisní lumpi, s ktorými keď máš dočinenia úradne pred súdom, ani sa len slovenský nechcú shovárať, kdežto dobre vedia, že slovakovi najväčším pokladom je jeho materinská reč a jeho náboženstvo. Náboženstvo a svoju reč slovak tak považuje, ako dve sestry. Ani náboženstvo, ani svoju reč nedá, — ba za to dvoje je v stave čokoľvek obetovať. — Slovenský ľud sa nadeje, ba aj vie, že ľudová strana bude aj v týchto otázkach spravdliava oproti nemu.

Konštantínopol v Pešťbudíne. Pod týmto menom chcú založiť pomník na millenium. Že už aký to podnik má byť to nevieme, ale že to tiež nič poctivého nebude, to súdime z toho, že členovia direktie sa nasledovni kóšerove liberálno židovsko-maďarskí páni: Frant. Feňveši, Karol Légrády, Lindenbaum, Haussmann.

Brachfeld, Hirschfeld, Roheim, Steiner, Schwitzer, Khon atď. Máme teda veľké podozrenie, že je v pláne založiť nie „Konštantinopol v Pešťbudíne“, ako snáď podnik „Jeruzalem v Pešťbudíne“. Ináčej ti páni aj keď voľačo okrašťujú, aj vtedy len podviest čechu druhých.

Chýr smrti Luegerovej. Naše etené čitateľstvo iste pozná slávneho, smelého chlapa Viedenchana, dra Luegera. Lueger všemožne pracuje proti židom. Nech každý posúdi, či má pravdu, keď totiž aj on hovorí, že zkaža celého kresťanstva sa židia, že keď židia ešte nepredávali po dedinách svoj smradľavý nápoj a iné falšované veci, že sa ľud aj majetkovo dobre mal. Žid — vraj — taký kúkol, ktorý keď sa dostane medzi žito, pošpatí, a pokazí všecko. On hovorí, že by sme židov z našich dedín mali vyhnať; najlepšie vraj tak, čo by sme od nich nič nekupovali. — Tento statný Lueger, vlastne jeho priame, smelé chovanie sa opanovalo celú Viedeň tak, že tam vzdor všeckému tlaku pri voľbách do mestského zástupiteľstva veľikánskou väčšinou takrečeni anti-semiti, t. j. tí, ktorí sa proti židom, zvíťazili. Po tieto dni sa bolo rozchýrilo, že Lueger zomrel: Bolo že radosti aj medzi našimi recipovanými švindlami. Nuž a darmo sa radovali! Luegerovi je nič, on žije A nech aj žije! Sláva Luegerovi.

Pravda v Uhorsku.

Kto klame, kto kradne
Je statočný človek.
Ten nie kto ho odsúdi
Nech je on ktokoľvek.

Kóšer liberálna strana kupectvo na kôže otvorila. Zajačia koža je vzácna, koža leoparda cenná, psia koža významná, — kožu lvovú rád nosí — somár, — kresťanom sa kože sťahujú, — mameluci majú na tváry bivolovú kožu. No konečne snáď celú stranu odnesie čert — ale na dno samého pekla.

Bezočivá blcha.

Blehavári Mórica recipovaného statkára chrbát jedna bleha celú noc krvožíznive štípala. Statkár zobudiac sa, s hnevom reve:

— Bezočivé zviera! Mám 20-tisíc juťár majetku a 12 psov a táto blcha phredsa môj chrbhát vyhľadala.

Váj, váj! Daj, daj, daj!

To neurobi.

— Čo, že vy nemáte rodinný život, a že nemáte priateľov? Veď vy ste blažený človek! Podte len a zostante tu na mojom mieste, veď ja budem mesto vás vďačne buľagovať.

— No tú hlúposť už neurobím.

Maďarčenie mien.

To je snáď známe slovenskému ľudu, že sa najdu mnohí takí podliaci, ktorí sa hanbia nielen za svoju materinskú reč, ale aj za svoje otcovské meno. Taký človek iste len opovrzenie zasluhuje zo strany čestného človeka. To už ale nedbáme, keď si slovenské mená maďarčia kadeakí zbojníci a defraudanti. Neručíme cele za hodnovernosť, ale dopočúvame sa, že aj Karol Pulský svoje meno chce po-maďarčiť na **Kradáci**-ho. Nuž to mu zodpovedá! My ale gratulujeme takýmto 50 krrovím maďarom!!

Výhovorka.

— Ja som Mória Pelikán. ♦
— Špatné meno.
— Ale dobrý vták.

Ináčej rozumela.

Deéra: Mama, náš domový pán kolkorazy sa len shovára somňou, tak mi ruku stisne, že ma až boľí. Ja sa tomu iste musím páčiť!

Matka: Mýliš sa dievča moje. On by rád povykrúcal tvoje prsty, aby si viac nevedela na klavíre hrať.

Dobrodružstvo Kozma Bandiho.

Pod vrbou je Kozma Bandi
Teši sa vo svojom verši.
Tu beží k nemu veľký vól,
Strašne sa chudák prelako'.

Bandi v strachu na strom leze
Dolu nehá svoje verše.
Jako chutnú zeleninu
Zuby vola to pomeliť.

Chudáčik vól zle pochodil
Keď sa trochu vody napil:
Tak sa stálo, že silný vól
Od zeleniny sa tam zdul.

Lež časopis, čo vyhodil
Pekve na stopu privodil.
Rovník tak veľkú škodu má,
No Bandi mu náhradu dá.

Morálka z toho: zelené
Veci písať dovolené
Síce, ale to nerobte,
Bo to len zvieru požere.

Rodinstvo.

Pes: Ej nuž tak ty mi daň neplatíš? Ako to mám rozumieť? ...

Somár: Ako? Teda ty to nevieš, že ja s celým ministerstvom som v rodine.

Na čo je:

receptia židov? Aby teraz mohli si židia kresťanskú krv zadovážiť do macesov aj bez podplácania sudcov a vlády.

*

pokoj Boží: Aby za týmto tým lepšie mohli brojiť proti Bohu.

*

mienka poctivých ľudí? Aby hrach sipala na plešivé hlavy liberálov.

*

Besednica.

Židovský-maďarország.

Alebo ako by asi chceli teraz premeniť ústavu Uhorska naši kóšeroví liberáli.

Z poverenia

Desidera Bánffyho baróna a firmy Haas-Deutschovskej.

vypracoval:

KAROL EÖTVÖŠ.

politický handrár a veľký hazafi.

Predmluva.

Ponevác je to len rozprávka, že by v Uhorsku kresťania mali panovať; a ponevác bitie peňazí, zakladanie peňažných ústavov, stavanie vicinálok a vôbec aj celý parlament židovský národ má v rukách už od dávna: nasledovne už prišiel čas, aby nová krajina aj novou ústavou bola obdarená.

Kresťania, a menovite maďari nech sa spokojní, že aj posiaľ panovali, — druhé tisícročie patrí židom, akoto už aj z millenárnež výstavy vidíme.

Meno krajiny.

1. §. Miesto uhorskej židovská krajina.

Jej cimer.

2. §. Na miesto troch vrchov, tri cibule, miesto štyroch riek šiny vicinálnych železníc, miesto kríža šachterský nož.

Jej odznak.

3. §. Kríž z koruny sa má odlomiť, plášť sv. Štefana predať cestou verejnej dražby (licitácie) medzi handlérmi, a na miesto toho má sa zadovážiť plášť, ktorý niektorý z predkov baróna Rothschilda nosil, zlaté jablko aj reťkov nahradí.

4. §. Na podnebia trónu má byť vyložená jedna zlatá husacia pečeňa.

Obyvateľstvo krajiny.

5. §. Moc má ten, kto zeme, následkom toho kresťanské cirkevné majetky, fidei-commissá, verejné a privátne majetok do židovských rúk majú byť pomaly prešvindľované.

6. §. Maďari, Slováci a druhí obyvatelia židov maďarországú budú tiež trpené v tejto krajine, aby židia mali nad kým panovať.

7. §. Poddanstvo a zemanstvo sa znovu do života uvádza: zemänom každý žid, poddaným každý kresťan nech bude.

Reč štátna.

8. §. Úradnou rečou štátu bude nemčina v takom jargone, ako ju v starom Budíne a Pešti v Laudon ulici (tam býva najviac židov) alebo Ignác Helfy rozprávajú a židovský Kóbövia píše.

Administrácia.

9. §. Mestá a stolice posiaľ neprikladnou tvrdohlavosťou vynehali židov z úradov; od týchto čias

Krátkozraký poľovník.

— No konečne vidím už jedného zajaca malého. Len chvost má trochu dlhý a aj pazúry vari má. Ináčej čo mňa to má ženiť? Nech si seba pripisuje.

židia budú hlavnými županmi, podžupanmi atď., a kresťanský živel bude len na písárstvo odkázaný.

10. §. Klientom môže byť aj kresťan, ale povinný je z času na čas podplácať židovských úradníkov.

11. §. Je síce už dost mnoho všeliakých tak mestských ako aj stoličných a štátnych úradníkov no počet týchto ešte predsa musí byť zväčšený.

12. §. Ponevác verejná mienka je už na to aj tak pripravená, že Uhorsko je radšej židovské ako kresťanské, no na každý pád židovsko maďarské, teda ani nemusí sa zakrývať ten cieľ, aby čím viac židov sa dostalo k moci.

Vláda

13. §. Ministrom len ten kresťan môže byť výnimečne, ktorý si zvláštne zásluhy zadováži okolo židovstva. Druhí nech budú takí, ktorých predkovia pokrevni boli s Abrahámom, Izákom a Jakubom. Dočasnú výnimku môžu robiť barón Loránt Eötvös (jeho otec od anglických židov pochodiac emancipoval židov), gróf Albin Čáky, Alexander Wekerle, Gusto Pulský, Móric Jókai, Štefan Telesky, Valér Smialovský, Peter Matúška, Vilo Lehotský, baróni Vayovei, Fejérvároveci, Harkáňovei (radšej snád Har-Khónovei) a Sitáňovei.

14. §. Jestli by sa kráľovi hnusil niektorý židovský okolo jeho osoby súci minister, nuž na toto postavenie môžu byť výnimečne aj arméni, ako sa k. pr. barón Ladislav Nopca, Antal Molnár, Bélo

V židovskej Skole.

Učiteľ: Povedz mhi, že čo sa stane, keď jheden mechúr na kachle phostavíme?

Móric: Nhuž tho sa sthane snim, že ho mhačka sožerie.

Na koľko — na toľko ...

Testina: No, pane zať, ako ste spokojný s mojou dcérou?

Zať: Na koľko — na toľko by som bol spokojný, len toho lutujem, p. test, že ste ma nevyhodil, keď som vás o ruku vašej dcéry prosil.

U pravotára.

Jeden chudobný mešťan pride raz ku pravotárovi, žeby mu k sl. sodrii nejakú inštanciu napísal.

— Pozrite sa, — hovori mu pravotár — vidíte tento kalamár? Tri perá sú vňom zapchnuté: jedno je 5, jedno je 10, a jedno 15 zlatkové; s ktorým mám napísať Vašu inštanciu?

— Napíšte hu stým 15 zlatkovým!

Lukáč, Antal a László, Ernest Dániel, Gejzo Pap a Gajzágovei atď.

15. §. Uloha ministra pri boku jeho Veličenstva je čestné miesto zabezpečiť pri dvore husacej pečeni. — Kráľ dočasne môže byť aj kresťanom, ale nie dlho.

Snemovňa.

16. §. Vobžalobách ohľadom volieb súdi ústredná židovská kancelária.

17. §. Kresťanov prenasledovať, židovských vyslancov voliť, to je úlohou najbližšej bubúcnosti.

18. §. Pred zasadanim vyslanci môžu ísť do sinagógy, kde od rabína dostanú poučenie ohľadom ehovania sa.

Magnátska tabuľa. (Vyššia snemovňa.)

19. §. Žid z Mádu má na večnosť miesto vo vyššej snemovni.

20. §. Aj niekoľko kniežat (hercegov) môže byť vymenovaných z Khónovského rodu.

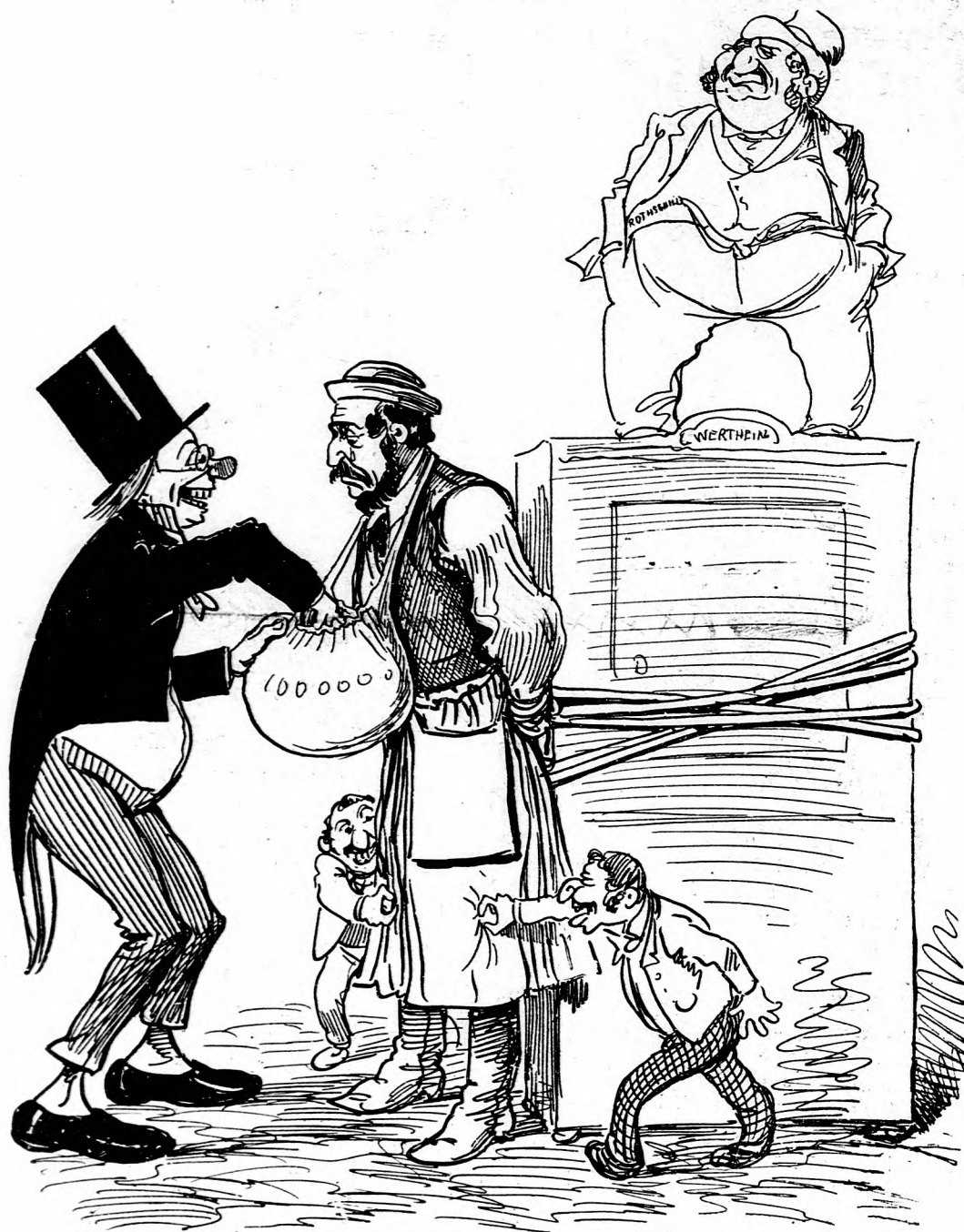
21. §. Najstarší Khón má osobytni stolík v snemovni, ako primas a erzhercegovia; koho by vóna cibule a cesnaku mýlila, ten aj so zapchatým nosom sa môže ustanoviť. Miesto primasa zaujme od týchto čias hlavný rabín.

22. §. Dostatočné je, keď vo vyššej snemovni bude len 13 židovských kniežat, 39 hebrejských grófov, 216 kóserových barónov a 100 vymenovaných izraelitských členov.

(Pokračovanie bud.)

Spoločná banka.

Spoločné naničdnictva s

Uhorský občan: (Ukazuje na vertheimku, ktorá zobrazuje spoločnú rakúsko-uhorskú banku a hovorí k rakúšanovi) Nuž či ti je ešte ani táto kassa nie dostatočná, tak už aj na druhé moje haliere? No švagričku takto radšej oddelme sa cele.

Bader
ešte k
Tu so

očné naničdnictva s Austriou.

Spoločný dlh.

Hajčiar Bánfich: (Keď už naváľané vidí na uhorskom občanovi všeličo [t. j. veľa dane], hovorí k Badeniému rakúskemu minister-predsedovi) No, daj ešte aj ten malý kameň mlynský (t. j. 35°/_o prirážky. ešte ku dani), zvládneme ešte aj ten! Veď náš ľud v Uhorsku sa zrodil za jarmo tahajúceho somára. Tu som ja príklad; ja ho vediem. A ani len za zlé to nemá.

Diablová zábava.

alebo „phúrim“, t. j. židovský fašianok vydržiavaný v Trnave v novom hostinci Končatého, s nasledujúcim programom:

1. „Uder hrome do trnavských židov“. Spievajú všetci prítomní.
2. „Čo sosoluje žid, keď môže byť hlavou nad istými somármi“. Prednáša pán Zlatobanský.
3. „Že prečo sa nie už šibenice po mestách?“ Spracoval a prednáša pán Lenskýpol.
4. „Ako sa majú židovské deti evičiť, aby boli dobrými kresťanmi“. Prednáša pán Zajačia Papuľa.
5. „Čomu je osožné cibulové manželstvo?“ Spracoval a prednáša pán Sekera.
6. „Blázoň“. Humoristická prednáška. Spracoval a prednáša pán Totček.
7. „Ako sa môže s kahanca elektrické svetlo shotoviť?“ Napísal a prednáša pán Kučeravo Červený.
8. „Ako sa ľahko nohy kľasť môžu po trnavských kameňoch.“ Rozprávka. Spracoval a prednáša chýrmi a skusený tančiar a kamenostupač pán Rieka.
9. „Čo je nebezpečná nemoc.“ Prednáša pán Vadové Hovádo.
10. „Prečo Mojžiš mohol uderiť na skalu a bolo dost vody. Napísal a prednáša pán Viechlavný Červený.
11. „V akom konsume cukor stojí.“ Z vlastnej skúsenosti prednáša pán Mosadový.
12. „Prečo som ja hlavný somár?“ Humoristická prednáška, napísal a deklamuje pán Mikuláš.
13. Otvoria sa príjduce telegramy od „Herkó Pátra“, ktorý im najvrelšie odporúča, že sa môžu telom i dušou odovzdať Kozarekovi. — Ale nie trnavskému!!!
14. „Skončenie.“ Ľudová pieseň. Vypracovaná od chýrnych fyriem Lesové Jablko a Levová Ruža. Spievajú v smutnom tóne všetci obarení.

Vstupné.

Osobne: Nové štátne skoly.

S familiou: Zdravý rozum a „Ľudová strana.“

Začiatok: Každí deň. — Hlavné predstavenia ale v každom mesiaci prvú stredu.

Koniec: Poneváž ľud náš ešte dost vycvičení není. — do ista až na večnosť.

G.

Cigáňsky figel.

— Mne ozaj darmo vreseis bibaš!

Od inakšieho pastiera som to počul, že Pán má väčšiu radosť nad jednou ztratenou ovcou, ako nad jednou opravdovou neztratenou.

Nuž a prečo by som ja radosť neurobil pánovi, keď je to došť ľahké!

Vynašiel sa.

Židák kupoval na jarmoku okuliare. Keď ich už viac sprobával, chcel si s optikom zažartovať, obrátil sa tedy k nemu a hovorí: „Ale očhúfáte, to je sľáštne, bár chez ktoré shomí sa tifaľ, vždy shom len shomára fitel“. Nelenivý optík, polží si niektoré na nos a divajúc sa na žida, hovorí: „Veru ozaj!“

Prešiel mu cez rozum.

— Pán majster — spytuje sa učer od svojho majstra, keď v jednej izbe sedí jeden múdry a jeden somár, a keď múdry odíde, kto zostane ešte v izbe?

— „Kto? — no prirodzene, že somár“ — odpovie majster so smiechom.

— „Nuž pán Bôh s Vami pán majster“ — povie učer a so smiechom odbehne.

Rolník v jednom kupectve.

— Počom že je cukor u Vás pán kupce?

— Na kilá po 40 kr., a v klobúku po 30 krov.

— Nuž teda odvázte mi sem do klobúka 2 kilá.

Móda.

— Skutočne anjelik ty si na mňa toľko všeličoho nakládla, ako na nejaké tarchu nosiace zviera. To je už len predsa nie pekne od teba.

— No vidíš dušička, to je dnes móda. Však sa len nedáme pre takúto maličkosť ohovárať!

— Ďakujem ja za takúto maličkosť.

L'ahkomyslný manžel.

— No už si thy Náthán ozaj jheden ľahkomyslný muž. Mňa neháš samotnú thouto cestou sa prechádzať, kde toľko fešáckych gavalierov chodí. Práve teraz už mha eheel jeden odvábiť.

Náthán: Cho? Kde je then nešťastník? Ukház mhi ho, nech mhu bhudem na phomoci.

Piesne ľudovej strany.

Zahučaly hory...

Nápev: Zahučaly hory, zahučaly lesy...

Zahučaly hory, zahučaly lesy
Slobodienka milá kdeže si, čože si?

Žili spurní kati, zabili ta besne,
Bohobojný občan voľno dýchať nesmie.

Žili liberálec, pokradli nám práva,
V nich nám radosť kvitla, potecha i sláva.

Zhabali nám práva, obyčaje dávne,
Do svedomia svätých žravé vtisli hlavne.

Zranili nám city, dušu mečom bodli
Bohuverných sáču pred pohanske modly.

Pridencov, podliakov s pumy dymu kadia,
Čestných vlasti synov pohrdúsiť hľadia.

Židákom, zednárom ruky, nohy ližu
Nenávisť, smrť hlášu Spasiteľa krížu.

Bludárom, kacírom voľný dajú zákon,
Horlivosť drmášu chudobným Slovákom.

Massné platy žerú, bachory si pasú
Do žobrácťva mecu horhozemskú chasu.

Och podlý rod pekla, hnusní liberáli!
Kedyže hrom neba do ľadvia vám vpáli?

Kedyže zgrgnete, kedy vás čert vezme
Vy tyrani žitia, vy potvory besné?

Hore sa Slováci, krestanskí junáci,
Krestanského ducha nenechajme vziať si!

Hore sa Slováci, staňme si sta buky.
Proti antikristom podajme si ruky!

Podajme si ruky proti liberálom
Zlorečeným lotrom, svedomia tatárom.

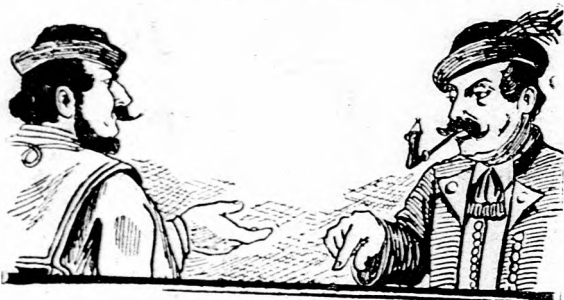
Hore sa Slováci ku ľudovej strane.
Tá ľudová strana statočných zastane.

Statočných zastane, ich záujmy, práva,
S jej víťazstvom svitne nová vlasti sláva.

Nech ľudovej stránky privrzenstvo zije!
Nech ho Boh požehná, kto jej vence vije.

Dihomir Polský.

Pavel Otázka — a Ján Odpoveď.

Či ste počuli, že nedávno pán Vekerlik, nebohý minister-predseda prevádzal sa na podzemnej železnici.

— No to iste bola jeho najskveľšia podzemná práca!

— Posial sme ešte nevedeli, že sa žandári aj cenzormi, ale teraz už máme dôkaz na to.

— Ako že to myslíte kmoterko?

— Ešte v mesiaci novembri minulého roku poučoval náš pán farár svojich veriacich, akých ľudí majú voliť za stoličných výborníkov; po voľbe vytýkal zase tým, ktorí sa dali odstrašiť a hlasovali na liberálno-židovský rozkaz. Veľmo múdre hovoril náš pán farár, že takí ľudia, čo hanbu robia Cirkvy, nezaslúžia byť pripustenými ku Sviatostam. Nie náhodou, ale špehovať, špicľovať, aby mohol udavačstvo prevádzat, prišiel bol vtedy do kostola aj jeden žandár. Tento zbojník nášho pána farára oznámil pre búrenie proti úradníkom a židom.

A nám sa veru dost búri krv aj tak, keď musíme hľadiť na hnusných židov, — a na nás utlačujú a nám nepriateľsku háveď úradníku. A ďalej?

— Na toto oznámenie dorazili k nám traja žandári a sháňali kadejakých skrže žida notárovi nadiktovaných fogmegov. A pomyslite si takú bezočivosť. — tieto ohydné liberálno-židovské pačmagy žiadajú aby náš pán farár predních do krémy sa dostanovil k vyšetrivanju. On to pravda neurobil, ale na druhý den musel pre túto vec stáť už pred kráľovskou súdnou stolicou. Pre tento prípad panuje medzi nami veľké rozhoršenie.

— Nuž veru kmotorko tak sa zdá, že ak to tak ďalej pôjde, sami úradní páni naučia nás, koľko im máme dôverovať a sami páni liberáli dajú ľudu korbáč do ruky na ohydnú liberasticko-židovskú čeliadku.

Financ a roľník.

Financ osloví roľníka a spýta sa ho:

— Počujte báta, prečo nemáte na vašom kostole čísla, ako na druhých domoch?

— Nuž len jedine preto, lebo tam ani financ, ani exekútor nemá čo hľadať, — a statočný človek ho aj bez toho najde.

Odborne.

— Povedzte že mi pán doktor, ako sa chorý cíti?

— Pravdepodobne znamenite, no len trepezlivosť, a hneď sa ho spýtam.

— Ja, veď to by som aj sama bola vedela urobiť, a nepotrebovala som k tomu lekára.

— No áno, ale to už je ešte nie dost... o tom sa aj ja musím dozvedieť, bo tak by chorý odborne ani zomrieť nemohol.

Anekdota k povšimnutiu.

Dvaja židia cestujú spolu v jednom vozni železničnom. Začnú sa shovárať.

— Kde vy cestujete pán khollega? (Židia sa všetci kollegovia, bo majú jedno a to isté remeslo: švindlerstvo, klamstvo.)

Jha idhem do Nemheeka.

— Vedhel by shom fám phovedat aj určithe kham cesthujete, bo ja fiem myšlienky druhého uhádnuť. Dajte mi 100 zľhatých a ja vaše myšlienky uhadnem!

— Stoji!

— Vy cestujete terhaz do Berlina tam urobite kšeft na 40.000 mariek, — pridete domov, urobite bankrott a vyrovnáte sa na 25 procentov, bude te mať z toho ešte 30.000 mariek rebachu.

— Tu máte 200 zľatých.

— Však som vám uhádol myšlienky?!

— To sa vám nepodarilo, — ale myšlienka je tak dobrá, že zasluží 200 zľatých, lebo ja hu prevediem.

Vždy mi príde na um táto anekdota, keď počujem a vidím, že liberalisticko židovská čeliadka na poetivých slovakov reve a nadáva im do panslávov. Tak sa zda, že to meno pansláv je známkom čestného človeka na hornomvidieku. — Páni, páni len si pozor s tým panslávom.

Najnovšie už aj trenčianským farárom do panslávov nadávajú, že im nešli pri voľbách nedávnych do stoličného výboru po ruke.

Kusy zrkadla.

Keď sa niekto blaženým cíti, ten sa neobráti s radou k nikomu.

Keď testiná vďačne čuši, vtedy iste niekto druhý rozpráva miesto nej.

Mnoho slečien je tak ideálnych, že zo samého idealizmu zostanú starými slečnami.

Ženskosť zachovať a podržať je zaiste najkrajšia zbraň ženskej!

Pekná ženská sa podobá koňským opratám, ktoré sa cifrované síce, ale neprijemné koňovi.

Včom sa rozdeluje múdry od blázna? Ani jeden neverí, čo druhý povie. Vjednom sa svorný ľudia každý za šťastím baží.

Múdry Šalamún povedal: „Kto na priateľa natrafi, ten poklad našiel!“ V terajších pomeroch musíme to snáď neopak vysvetľovať.

Deti a blázni vždy pravdu hovoria, ale starši a múdri nepočúvajú na nich.

Už thak nenie, akho bolo.

Mámi: Čo shy dhnes thaký rozjhasení drahý Mhóricko?

Mhóric: Sthrašne sha dnes namáham, koho mám ophálit, už tho neidhe thak lahko, akho tho bholo predthým, phonefáč už ľudová strana gójof dobre vyučuje.

Obatfá jednakhý.

— Ale phrosim tha, čo thy thak chudneš, šhak už ani hlen brucha nemháš?

— Vaj! Čo ty mháš fiec na bruchu, mhám ja zato na nhosi odh theba, theda sme jednakhý obatfá. Vaj, vaj!

Každá vec má zlaté dno, hovorí porekadlo. Nuž či aj krádež?

Sila ženskej v jej slabosti leží.

Mnohá ženská je na to márnivá, že je nie márnivá.

Mnoho môže dievča potraťiť, len márnivosť nie.

Dvojaké mauželstvo jestvuje: jedno v nebi, druhé v pozemnej knihy viažu.

To dievča, ktoré má pekné zuby sa aj vtedy smeje, keď by jej bolo dosť sa len usmievať.

Do múdrosti mužských o mnoho menej ženských sa zaľúbilo, ako do hlúposti.

Zvláštno, že mnohí ľudia už v zime o tom rozmyšľajú, ako budú letovať; — ale na to ani jeden nepomyslí v lete, čo bude na zimu. A toto by malo predsi snáď viacej starosti napričiniť.

Dôveru len faktami, činom, môžeme najlepšie podoprieť.

Zvláštno, ideálna láska je obyčajne chudobná a predsa je ľahšie od jednej dobrej partii odstúpiť, ako chudobné dievča, ktoré opravdove milujeme, zanehať.

V terajšom čase láska neprebýva v srdci, ale v nervovom systéme.

Vždy som vedel, že ktoré dievča by ma bolo v stape pripútať: to ktoré jej slovami rozhnevať, no aj vymeriť, uspokojiť ma vedela.

Nové, anebožto moderné pijavice ako vyzerajú

V Moskve V Londíne V Konštantínopoli V Varšave V Budínpešti V Debrecíne.

Anekdoty.

Nádeje plný izraelik.

— Vyrátaj napochytre Sámí len tak z hlavy, ač z niektorého súkna žiadajú za jeden meter 3 zlaté 27 krov koľko by si platil za 9 metrov?

— 27 zlatých.

— Ohô, a grajciare sa kde?

— Tie bhy som — phrosím — odjednal.

Židovské vífazstvo.

Ieigové okná neznámi páchatelia jednu noc všecky vybili.

Perse strhol sa z toho v Izraeli strašný rámus. Na hrozny krik dostavili sa ta aj žandári a za nimi

aj slúžny. Vyspitovali sa žida, inkvirovali predstavených obce, bachterov, zápisnice brali hore, ale páchatelov predsa nevedeli vypátrať. Obce sa držala, ako len možno najlepšie. Nevyzradil nikto nikoho, bo vedel každý, že je žid im spoločným nepriateľom. Pre toto sa žid náramne jedoval, a na každého patriarehu dávnej minulosti sa prisahal, že si kúpi revolver... a že sa naučí strieľať a potom, kto koľvek sa priblíži na jeho portu s nepriateľským úmyslom, toho zastrelí, ako psa.

— Ieig aj verným zostal prisahe a kúpil si revolver, ako aj nábitky, ako čo by sa na pofovačku na ľudí strojil a potom v nedeľu — ortodoksným

židom? Súce by to v deň šabesu nebol urobil — po obede pod službami Božími v zahrade svojej sa cvičil vo strieľaní.

Keď už bol s tým hotoví, každému chvastave rozprával, že aký on má výborný revolver, a že ako on s ním šikovne vie narábať, — že sa nenafaká ani 12 zbojníkov, lebo ich postrieľa rad radom; no tí, čo ho počúli, nedôverivo krutili hlavou, lebo vedeli že Icig aj s okliarmi málo vidí, že sa mu ruky trasú, nuž a potom s jeho smelosťou je to tiež všeliako. Že dedičania dobre následkovali, to nasledujúca udalosť skvele dokázala.

Minulého roku jeden letný večer stalo sa, že Icig po večery — proti obyčaju — dlho sa shováral so svojou Sálínkou a s tamejším šachterom, (kto zná či nie o tom rozmýšľali, ako by bolo možné niektoré dievča z dediny zarezat; lebo židia potrebujú kresťanskú krv do maesov na nelkú noc.)

Odrazu vonku sa strhne náramný krik Dvere niekto tuho trasie, ako by chcel na sylu sa dnu dostať. — „Gott über die Welt!“ — Iciglében! Zbojníci sa tu. Kde je revolver? Icig! pod, pod! vrešala Sálilében. Židia na to sa pekne pošchovávali . . . Šachter sa pod posteľ skrivil. . . Žena išla do sklepu za pudlu — a dvere na kolko bolo možné opevnila. A Nácko? Ako našiel revolver, bežal tiež von z izby . . . snáď preto, aby otvoril dvere, a strelil na zbojníka? Oj nie, ale aby sa ukriľ na pójde. Odtiaľ kričal: Ľudia pomoc, lotri živáni!!

Na mnohý krik a na revanie židovo rolníci z dediny sa sišli s vidľami, hrablami sekerami ozbrojení, ani nejaké vojsko. (Naši slováci keď sa takto ozbroja a sa smeli, tak odolaju aj regulárnemu vojsku!) Ale ako za zadivil každý, keď vysvistlo, že ten lomoz urobilo len židovo malé žriebä 2 ročné, ktoré vyslobodiac sa z mašale ohromne kopalo do dvier a židov až na smrť nastrašilo.

Od tých čias, keď niekto pride do sklepu židovho, vždy sa spýta od žida: Ze či este má ten revolver? — Judenfrend.

Rozprávka.

Jedna blažená matka mala mnoho krásnych nevinných detí. Deti sa veselo hraly v zahrade, keď odrazu celá trupa kryvonohých, krátkonosých a s odstryhnutými chystami psov príde k nim. So psami, — tešily sa deti psom. No ich radosť netrvala dlho, psi to-tižto posmelení napadli deti, vzali im chlieb a k tomu ešte škárede ich pohryzli. Na veľký plač vyšla matka von a s hodným býčom vyšlahala deti hovoriac im: „Tak vám treba vy naničhodníci, načo ste sa dali!“

Naučenie: Vinovatý je náš ľud slovenský, keď v nevedomosti svojich kaziteľov krmi; zlodej je, kto hŕ s figľami vyciäva: no šibenicu zaslúži ten,

kto preto utláča ľud, aby ako mohol zažmúriť nad klamstvom šikovných zbojníkov. Ľud môj drahý, kedy už raz nahliadneš, že od terajších poriadkov nemáš čo dobrého čakať.

Aj ona.

Pán: No, slečinka, ako sa má Vaša sestrička?

Slečna: Ďakujem Vám aj ona bude veľmi pekné dievča.

Literná hádka.

— Podáva slečna: E. D. —

Zo štyr litier pozostávam;
Na konci s „b“ len ja dávam
Pokoja opravdivého:
S „m“ hluším najmoenejšieho
Kráľovuhoľu s Komárnom
S „n“ ja spájam bystrým tokom.
Este priloz k celému „ec“:
V tej farnosti je morávec,
Z Herkó Pátra už známy
Pre tú farnosť je trest Boží.

Hádanka, ktorú každý ľahko uhádne.

Čo je rozdiel medzi jedným, druhým, tretím, atď. židom?

(Ze jeden je sandler, druhý lotor, tretí zbojník, atď.)

Zartovná hádka v obraze.

Strážca s podivením hľadel
Ze kde sa mu väzeň podel.

(Pohládajte ho.)

Mladého šuhaja tu vidíme,
Ale jeho otea tvár pohľadať
[musíme.
(Pohľadajte ho.)

Listáren redakcie.

G. O. v Orave. Naša mienka je, aby sa matrikári, židia, a nesvedomiti úradníci, ktorí žijú len z mozolou ľudu, čím tuhšie prenasledovali. Rozumieme vec tak že ako náhle niektorý matrikár (matrikár a žid to je jedno) alebo úradník prestúpi medze svojho práva, ist ho hneď žalovať. To je pravda, že „vrana vrane oko nevykole“, ale predsa s tým niečo docielime; aspon bude svet vedieť o našich biedach. — Nemému dietatu

oni vlastná matka nerozumie.“ Nuž aspon skríknime j a j, keď nás uderia, lebo od toho sme ešte ďaleko, aby sme úder aj vrátiť vedeli a chceli. A vlastne tak by tomu malo byť. Nuž len s: držte; S radou vám od redakcie kedy — koľvek vďačne poslúžime. Ozaj a s tým hnusným židiskom že ste ako? Bolo by na čase, aby ste s ním urobili krátky process. Pán Bôh s námi a zlé preč!!

G. Trnava. Vašu zásielku sme dostali a aj v tomto čísle uverejňujeme. Len vytrvajte aj na ďalej! Za terajšie vďaka Vám!

Horlivej slečne E. D. v B. Pri prvom Vašom liste sme hneď mysleli, čo sa stalo. Nuž to nerobí nič. Genirovať Ste sa už vtedy nemala prečo, bo Vaše rebusy boli a sa rozhodne podarené. Zásielka Vaša terajšia ale zrovna poukazuje na Vašu duchapnosť, a ostrý um. — Potom Váš dobrý pravopis slovenský nás rozhodne prekvapil. Iste Ste si dala na tom privátne záležať: Je to aj strašné, že na túto nanajvyš potrebnú vec mnehé slečinky na Vašich stranách kladú velmo malú váhu. U Vás nemuseli sme snád ani na 2—3 miestach naprávať (k. pr. „Zo ž“ miesto So ž“.) Velmo sme Vám zaviazaní za zásielku, a prosíme Vás ráčte aj na ďalej čím častejšie nás s takými vecmi vyhľadať! Ako ráčite vidieť uverejňuje sa!

Prosba.

Prosíme etené čítajúce slovenské obecnstvo, aby nezťažovalo si niekedy niečo nám do redakcii zaslať, aby sme to v našom časopise mohli uverejniť. Velmo sa hodia nám anekdoty, humoristické rozprávky, humoristické verše, menovite ktoré sa týkajú vyvoleného národa. Môžu byť karhané aj vidiecke liberálne časopisy, a iné tým podobné firmy. Prosíme teda nie len hmotnú, ale aj o mravnú podporu, aby náš časopis mohol byť čím zábavnejší a aby mohol tým lepšie vŕckým slušným požiadavkám vyhovieť. — Pán Bôh s námi a zlé preč!

Redakcia

„Herko Pátra“.

Zodpovedný redaktor: Julius Markoš.—Hlavný spolupracovník: Závaďan.

I N S E R A T Y.

Cenniky pošlem na žiadosť.

Cimbaly s pedálom,

husle, harmoniková fujara, musické diela, a nástrojoch a jich podmienkach.

Mojím nákladom vyšly nasledovné diela musické: Skolana cimbal, napísala: Izabella Kuliffay, professorka v musike u hlavného kniežata. Obsahuje v sebe 94 piesní a mnoho etudov, cena 3 zl. 50 krov, skvostne viazaná 4 zl. 80 kr. Vychodí každých 14 dní raz, so 4—6 kusmi.

Prijímam naprávania, oprávania akýchkoľvek nástrojov.

Štefan Horváth,

liferant hlavného kniežata (hercega) cis. a král. Jozefa.
Budapešť, Erzsébet-körnt 2. sz. a Kerepesi-ut 46. sz.

„Herko Páter“

ktorý je už aj po teraz vo veľkých rozmeroch rozšírený po hornom Uhorsku, prijíma

oznamy, inseráty

za velmo ľavné ceny.

Jedna celá tlačena strana stojí len 10 zl., pol str. 5 zl., štvrt str. 2 zl. 50 kr.

Menšie inseráty dľa priestoru pomerne platené tiež prijímame.

Inseráty sa prijímajú vo vydavateľstve:

Budapešť, Zsibárus-utca 7. szári.

Tlačou „Pátrie“ Budapešť, Üllői-ut (Köztelek).